

Joachim Stockmann

**Programma Quo Rector Universitatis Rostochiensis Joachimus Stockman, Phil.
& Med. D. ac Prof. Ad Exsequias Quas ... Dn. M. Joannes Bischovius Ludi
Rostoch. Conrector Margaretæ Degetoviae, Uxori suae desideratissimæ paratas
cupit, Omnes omnium ordinum Cives Academicos amanter invitat**

Rostochii: Kilius, 1650

<http://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn777439875>

Druck Freier Zugang

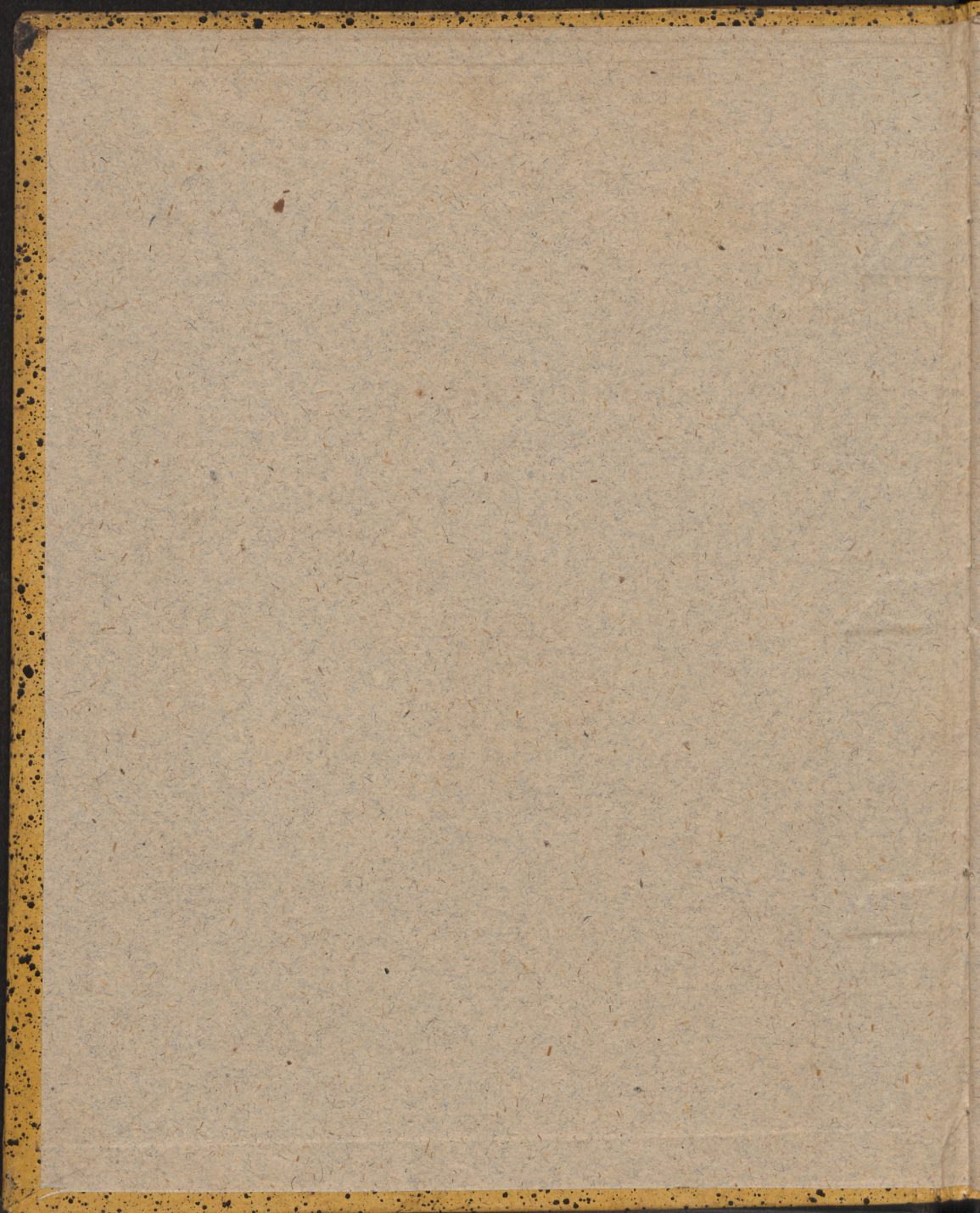

Stockman, J.,
in
M. Degetow.

Rost. 1650.

27

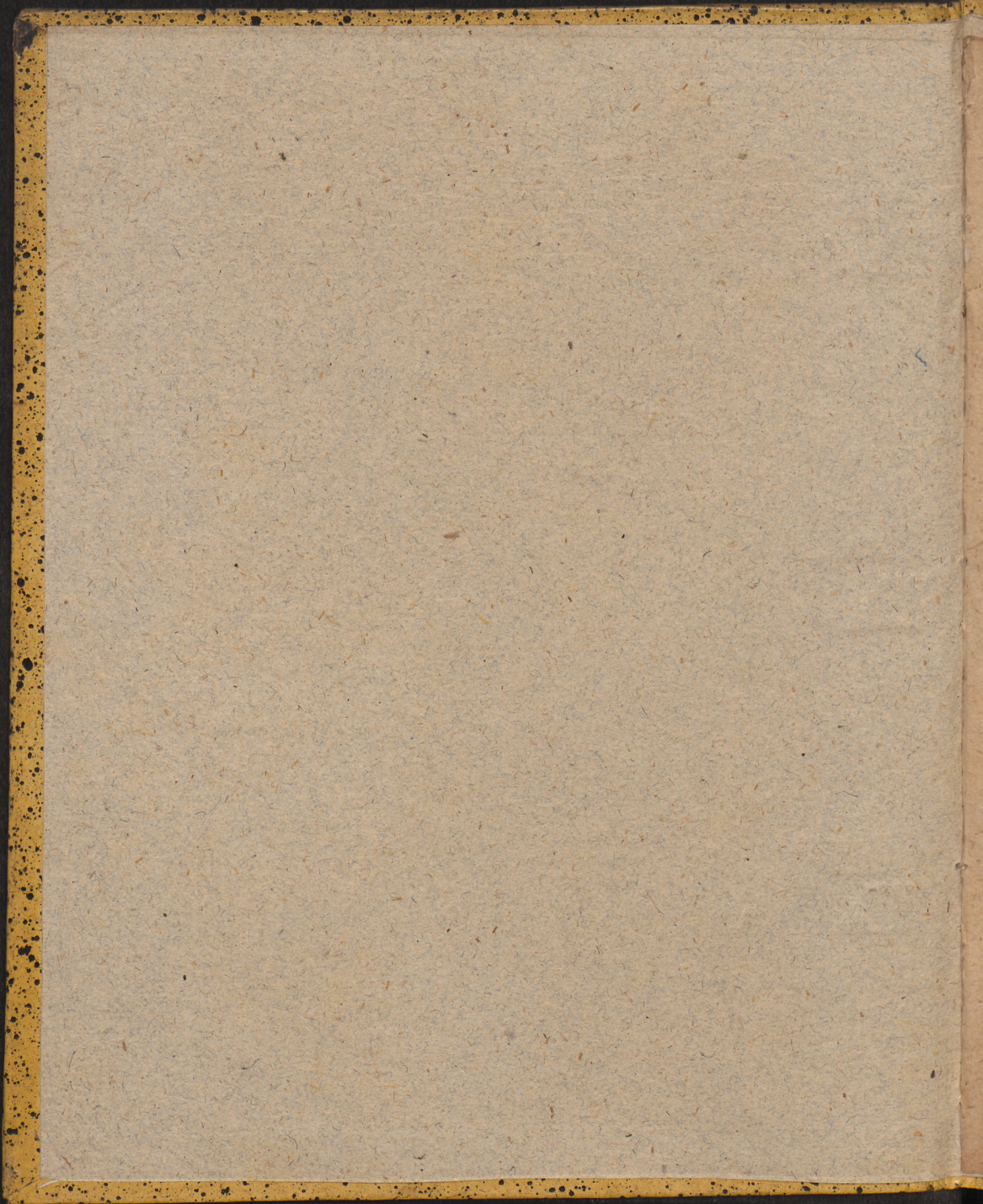

63.

PROGRAMMA

Quo

RECTOR

Universitatis Rostochiensis

JOACHIMUS STOCKMAN,

Phil. & Med. D. ac Prof.

Ad Essequias

Quas

Clarissimus & Doctissimus

DN. M. JOANNES BISCHOVIUS

Ludi Rostoch. ConRector

MARGARETÆ

DEGETOVIÆ,

Uxori suæ desideratissimæ

paratas cupit,

Omnes omnium ordinum Cives Academia

amanter invitati,

ROSTOCHII,

Typis NICOLAI KILII. Acad. Typogr.

Anno M. DC. L.

Uerunt populi
qui curam sepulturæ
planè abjecerunt, &
sele indignam existi-
marunt; quales fuere
Parthi, Hircani, Scy-
thæ & alii. In eadem
hæresi fuit Mecænas,
qui apud Senecam ait:

Nil tumultum curo: sepelit Natura relictos.

E Philosophis fuit Diogenes Cynicus: à quo
cùm quæreretur, ubi sepeliri uellet, postquam
naturæ debitum exsoluisset, in agrum, re-
spondit, me projicite; cumque regeretur,
fore ut feræ illum & volucres lancinarent;
Bacellum, intulit ille, prope me, ponite, quo
irruentes abigam: Rursum illi: at qui nihil
senties: Quid igitur, inquit Diogenes, oberit
nihil sentienti ferarum aut volucrum lania-
tus, facilisq; proinde, ut Anchisæ quoq; Vir-
giliano, jactura sepulcri. Quanquam verò
mortuorum nihil interest, sepeliantur an in-
humati relinquuntur: quanquam etiam, teste
Augustino, nec obstat justis sepultura nulla,
vel vilis, nec impiis celebris vel speciosa pro-
dest: non ideo tamen in Cynicorum senten-
tiam

tiam pedibus imus, qui nihil suâ referre putabant, super terram an infra eam putrescerent: sed corpora defunctorum, præsertim verò piorum & bonorum, etiam post animæ separationem honore afficienda esse, omninò iudicamus. Romani officia illa, quæ defunctis impenduntur, iusta appellarunt: ut iudicarent scilicet, iure ac meritò fieri, & iustè impendi mortuis, quod vivi de illis, à quibus illi impendebantur, præclarè fuerant meriti. Huc forte Augustinus respexit, cum scripsit corpori humano quicquid impenditur, non esse præsidium salutis, sed humanitatis officium secundum affectum, quo nemo unquam carnem suam odio habuit. Romani verò non solùm iis, qui in bello cecidissent, sed etiam aliis, quemcunq; illi vitæ finem sortiti fuissent, hunc honorem haberi voluerunt: rati, id quod res est, non ob bellicam solùm virtutem, sed etiam ob virtutes togatas & in pace utiles, aliâq; in Rempub. merita, viris bonis laudes deberi. Procedente tempore etiam matronis hic honor additus fuit. Decretus is à Senatu hac de causa, quod cùm in publico deesset aurum, ex quo pacta Gallis merces, quæ erat mille pondo auri, redigeretur, matronæ omnem suum mundum contulissent

sent, ut sacro abstineretur, ut auctor Livius:
Matronis pro auro ad liberandam à Gallis
Romam collato gratiæ actæ, honosq; addi-
tus, ut earum sicut virorum post mortem so-
lemnis esset laudatio. Idem humanitatis of-
ficium & Conjugi suæ desideratissimæ persol-
vit hoc die sed maximo cum dolore M. JO-
ANNES BISCHOVIUS, Scholæ patriæ Con-
rector. Quo enim modo ab animo suo, ne
doleat, impetrabit maritus, cum jacturam fa-
cit uxoris? quam gemmis & margaritis no-
biliorem Salomon pronunciat: quam cum-
navi oneraria, preciosissimas ferente merces,
idem comparat: quam cum vite generosa &
fecunda Regius contendit Propheta. Quem-
admodum, ut gravissimè Homerus scripsit:

nihil in toto melius vel dulcius orbe est,

Unanimes quàm si studiis concordibus unâ

Fœmina virq; domo vivant:

sic nihil contra in vita acerbius, nihil gravius
& tristius accidere conjugibus potest, quàm
si ab alterius sinu & complexu suavissimo vio-
lentiâ fati alter abstrahatur. Naturale quidem
in parentum pectoribus erga liberos flagrat
incendium: nullumq; esse affectum, qui vin-
cat paternum, non ignoramus: verùm &
contendimus meritò conjugalem flammam
mul-

multò esse ferventiozem, recteq; à poëta scri-
ptum: (major.

Omnia amor magnus, sed aperto in Coniuge
Quod Admeti Theſſalorum regis uxor Alce-
ſtis ſuo ſatis luculento confirmavit exemplo,
Cùm enim à Diis Admetus obunuiſſet, ut vi-
cariâ alterius morte ſuam declinaret: ubi dies
fatalis advenit, nullus nec amicorum, nec li-
berorum, nec fratrum inventus eſt, qui id fa-
ceret: ſola fuit Alceſtis uxor, quæ vitæ
ſuæ diſpendio mariti vitam redemit. Itaque
non mirum, ſi CL. BISCHOVIUS valde
angatur animo, & vix moderari poſſit ei do-
lori, quem ex morte uxoris capit. Fuit enim
illa non terræ filia, nec parentum vomica,
nec mariti pœna: ſed ita nata & educata, ita
primis ſtatim ab annis compoſita, ut conjun-
ctio ejus, dum viveret, marito fuerit jucun-
diſſima, divortium morte jam factum longè
ſit acerbiffimum. Parentes habuit honeſtiſſi-
mos, Patrem GOTHARDUM DEGE-
TOVIUM Civem, Cereviſarium & Curia
Lubecenſis olim Præfectum laudatiſſimum:
Matrem ANNAM Harberdingſ Reverendi
Doctiſſimiq; viri M. JOANNIS Harber-
dingſ ad ædem Spiritus Sancti Paſtoris vigi-
lantiſſimi ſororem germanam. Avum pater-
num

num habuit GOTHARDUM DEGETOVIUM Cerevisiarium olim Lubecæ primarium; avum maternum *Jost Harberding* mercatorem atque cerevisiarium Lubecensem. His à parentibus cum anno Christi supra millesimum sexcentesium secundo nata esset, & pietatis ac virtutum semina à patre traxisset, maternoque cum lacte imbibisset: tanto ea studio & cura deinceps suscitavit: ut unà cum ipsa adolescerent, paribusque spatiis ætas & virtus ejus progredereetur. Cùm esset.

Jam matura viro, jam plenè nubilis annis
petita ivit in matrimoniũ cū viro Cl. doctissimoque; DN. M. JOANNE BISCHOVIO anno 1627. d. 22. Octobr. Nec malè cesit hoc conjugium. Scilicet ita sese comparaverant hi conjuges, ut suum uterque quod esset satageret: & uxor aliquando oculis esset capta, vir aurium surditate teneretur: quibus duabus rebus ad rem uxoriã jucundè concorditerque agendam opus esse, Antonius Panormita non minus verè quam scitè pronunciauit. Nec parum ad conjunctionem animorum conservandam faciebant liberi, pignora illa amoris conjugalis & suavissima amicitia uxoria vincula. Et enim enixa est liberos septem ANNAM INGEBURGIM: BARTHOLDUM

DUM: MARGARETAM: ANNAM DO-
ROTHEAM: CHRISTINAM JOANNEM
& ELISABETAM. Ex quibus Anna Ingebur-
gis: Bartholdus: ANNA DOROTHEA &
Christina naturæ debitum persolverunt, su-
perstitibus adhuc MARGARETA, JOAN-
NE & ELISABETA. In re familiari, honesta
tamen ratione, augenda ita semper sedula
erat, ut ejus causâ nullam molestiam subter-
fugeret, nullum onus recusaret, nullum labo-
rem declinaret. Sed ecce, dum ita in augenda
re festinat, die ab anno novo proximo incidit
in febrim, quæ unâ cum perpetuo alvi fluxu
Eam ita attrivit & enervavit, ut d. XIV. Jan.
inter amplexus & preces suorum piè ac pla-
cidè exspiraret, cum quidem in his terris vi-
xisset annos octo & quadraginta. Intelligit
nunc, nisi me animus fallit, mæstissimus Pa-
rens quantum amiserit bonum. Lugebit ta-
men uxorem suam moderatè, nam & bene il-
la vixit, & piè obiit. Herodes Sophista Regil-
læ uxoris mortem tam impatienter tulit &
impotenter, ut picturas, & ornamenta do-
mus coloribus denigraret, integumentis pul-
lis obduceret, lapideq; Lesbio, qui funestus &
niger, omnia obscuraret. Sed audite levamen
huic à Lucio Philosopho allatum. Hic cum
die

die quodam luctus moderationem suaderet
non persuaderet: & videret pueros in fonte
ædibus vicino lavantes radículas, rogabat, cui
eæ pararentur qui responderunt Herodi.
Tum ille, injuriam, inquit, Regillæ uxori fa-
cit, qui radículas vescatur albis in atra domo,
Quod ubi rescivit Herodes, protinus ab ædi-
bus funestam amovit speciem, & de mænore
suo non parum remisit. Similem in culpam
ne incidas, Cl. Dn M. BISCHOFI, modum
in luctu, quam antumvis gravi & acerbo, tenebis
& quam nec revocare, nec recuperare his in-
terris potes Margaritam, ejus desiderium pla-
cidè feres, ejus memoriam perpetuò conser-
vabis.

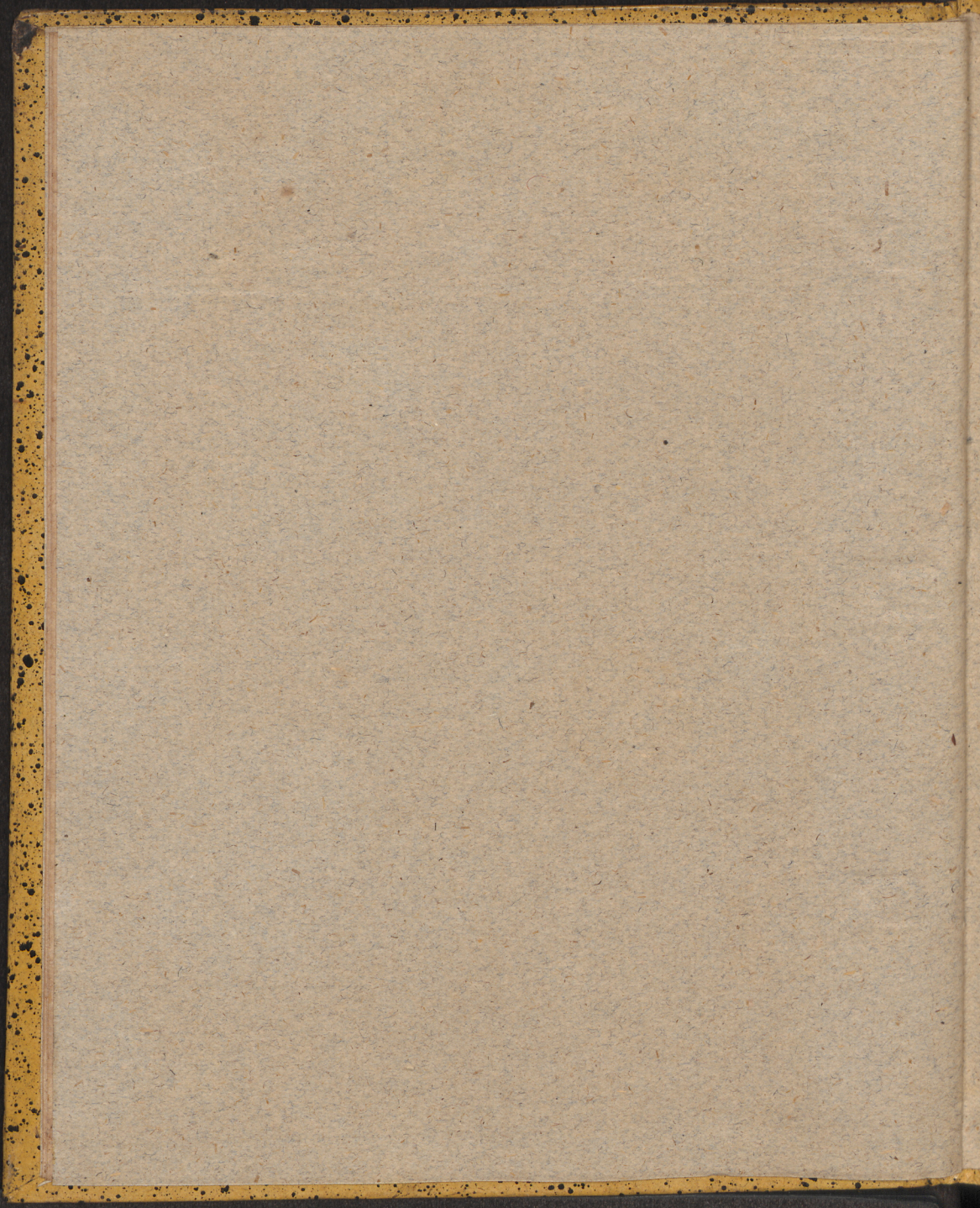
Vos verò, Cives ACADEMIÆ, ut ad medi-
am primam Exsequias hæcæ frequentes eatis,
eo quo par est modo amanter rogamus & ad-
hortamur P.P. sub sigillo Rectoratus An-
no clò Ioc L. d. XVII. Jan.
*Convemtus fiet hora media prima in ade
B. virgini sacra.*

DUM: MARGARETAM: A
ROTHEAM: CHRISTINAM
& ELISABETAM. Ex quibus A
gis: Bartholdus: ANNA DO
Christina naturæ debitum per
perstitibus adhuc MARGARI
NE & ELISABETA. In re fam
tamen ratione, augenda ita se
erat, ut ejus causâ nullam mole
fugeret, nullum onus recusaret,
rem declinaret. Sed ecce, dum i
re festinat, die ab anno novo pro
in febrim, quæ unâ cum perpe
Eam ita attrivit & enervavit, ut
inter amplexus & preces suori
cidè exspiraret, cum quidem i
xisset annos octo & quadragin
nunc, nisi me animus fallit, ma
rens quantum amiserit bonum
men uxorem suam moderatè, n
la vixit, & piè obiit. Herodes So
læ uxoris mortem tam impati
impotenter, ut picturas, & or
mus coloribus denigraret, integ
lis obduceret, lapideq; Lesbio, q
niger, omnia obscuraret. Sed au
huic à Lucio Philosopho allatu

